

Римські цифри.

Римляни уживали своїх окремих цифр, які ми всі добре знаємо; їх уживається ще нині на годинниках. Ті знаки були такі:

I значить один,

X значить, десять,

C значить сто,

M значить тисяч.

Хочаби писати яке небудь число, писали тільки знаків на одиниці, на десятки та сотки, кільки в числі було одиниць, десятків чи соток. Щоби не треба було за багато разів той сам знак повторяти, писали ще: V замість п'ять, L замість п'ятдесят і D замість п'ятсот.

Коли поставили знак на число більше перед меншим, то се значило, що оба числа треба додати, прим. VI значило шість. Коли написано, менше число перед більшим, то се значило, що менше число треба від більшого відіімити, прим. IV значило: один відіімити від п'ять т. є чотири, IX — один відіімити від сто або дев'яност. Прим. число MDCCCLXXVIII значило: одна тисячка, п'ятсот, три рази по сто, п'ятдесят два, рази, по десять, три рази по один, т. є разом 1878.

Але і сей спосіб писання був досить невигідний, бо до написання числа 1878 тре-